

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Personundersøgelser i straffesager m. v.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2901, fremsættelsen i tidenden sp. 2751).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under næste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2913, fremsættelsen i tidenden sp. 2751).

Lovforslagene sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Under udvalgsarbejdet med tidligere ændringer i retsplejeloven har der lydt røster om at få ændret bestemmelserne om godtgørelse til nævninger, domsmænd og vidner, og det har også været berørt, at reglerne om mentalundersøgelse af sigtede i straffesager trængte til modernisering.

Når disse spørgsmål har været forelagt den højtærede justitsminister, har svaret været, at man i ministeriet systematisk gennemgik retsplejeloven, og at der ville blive fremsat lovforslag, når man nåede til de her nævnte områder. Nu er turen altså kommet til nævninger og domsmænd, hvis vederlag foreslås forhøjet til 40 kr. pr. dag og 20 kr. pr. nat, de holdes borte fra hjemmet. Efter de gældende regler er taksten 16 kr. pr. dag og 16 kr. pr. nat.

Lovforslaget betyder altså en betydelig forbedring. Der er mange, for hvem det har været en urimelig stor byrde at få pålagt det borgerlige ombud at fungere som nævninger eller domsmænd. Mange har klaget herover og med rette. Spørgsmålet er så, om den foreslåede forhøjelse er tilstrækkelig. Naturligvis skal der ikke være fortjeneste forbundet med hvervet

som nævning eller domsmand, men på den anden side tror jeg, at den nævning eller domsmand, der måske i ugevis skal overvære bevisførelse og procedure i en straffesag, går med større interesse op i sagen og altså bliver en mere værdifuld rettens tjener, når han ikke skal sidde og ærgre sig over, at hvervet medfører et ikke ringe indtægtstab for ham og altså også for hans familie.

Tanken med lovforslaget har vel været, at de 40 kr. skulle svare til en normal dagløn og 20 kr. til hotelværelse med morgenkaffe, men hvor er der dækning for merudgiften ved, at de øvrige måltider skal indtages på restaurant? Skulle der mon ikke kunne blive råd til en beskeden forhøjelse af de foreslåede satser, således at nævningen og domsmanden ikke efter en lang og trættende dag skal gå sultne i seng?

Forslaget betyder jo også besparelser, nemlig for så vidt man nu agter at indføre, at en væsentlig del af anklagemyndighedens forkyndelser skal foregå gennem postvæsenet ligesom i civilsager i stedet for som hidtil gennem stævningmænd. Det er en yderst fornuftig reform, som foruden besparelsen har den fordel, at det for den, der får tilsigelsen, er nok så diskret at modtage den med posten som af en ofte uniformeret politibetjent.

Der er imidlertid ingen forhøjelse af vidnegodtgørelsen i lovforslaget. Her tror jeg at en ændring er hårdt tiltrængt. Jeg har i anledning af lovforslagets fremsættelse modtaget et brev fra en mand, der beklager sig over, at han efter at have tilbragt 3 timer i fogedretten fik udbetalt 1 kr. — skriver én krone — i vidnegodtgørelse. Advokater har meddelt mig, at det efterhånden er vanskeligt at få vidner selv i færdselssager, fordi folke er bange for at skulle miste en halv dagløn. Sker der et færdselsuheld, skynder de sig at vende ryggen til for med nogenlunde god samvittighed at kunne sige, at de ingenting har set.

Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede justitsminister, om vi snart kan

[K. Axel Nielsen.]

vente at se et lovforslag om en forhøjelse af de gældende satser for vidnegodtgørelse.

De vigtigste bestemmelser i lovforslaget om ændringer i retsplejeloven er bestemmelsen om personundersøgelse af sigtede i straffesager. Herom har vi hidtil haft forskellige spredte bestemmelser i retsplejeloven og i straffeloven, og der har udviklet sig en ret fast praksis på et enkelt område, nemlig for så vidt angår tvungen ambulant mentalundersøgelse uden helt sikker lovhjemmel. Efter lovforslaget indføres et nyt kapitel, kapitel 73 a, om personundersøgelser, omfattende ikke alene de retspsykiatriske undersøgelser, men også bestemmelser om de undersøgelser af sigtedes forhold i hjem, skole og arbejde, der hidtil har været hjemlet i straffelovens § 56, stk. 2, og som ligesom hidtil skal foretages af — som det hedder i lovforslaget — „en dertil anerkendt forsorgsinstitution“, hvilket vel stadig væk vil sige Dansk Forsorgsselskab. Dette selskab yder også på dette område et særdeles påskønnelsesværdigt arbejde, som der er god grund til at sige tak for.

Jeg har ingen indvendinger mod lovforslagets formulering af disse bestemmelser, som, rigtigt anvendt, vil kunne få stor betydning for domstolene, når en lovovertræders forhold skal takseres.

Lovforslaget giver de retsudøvende myndigheder et bedre instrument at arbejde med; men som jeg sagde før, det er afgørende, om instrumentet bruges rigtigt, og her synes jeg, det er berettiget at understrege, at retningslinjerne for vor kriminalpolitik i højere grad bør være pædagogisk bestemt. Hermed mener jeg, at mange dommere vistnok lægger lidt for megen vægt på straffens generalpræventive virkning, hvis værdi efter mit skøn overvurderes noget; men måske er min opfattelse på dette punkt for meget præget af en forsvarers indstilling.

Forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov giver ikke anledning til mange bemærkninger. Det indeholder en bestemmelse, der er affødt af loven om udlevering, som vi gennemførte for nylig, en bestemmelse, som jeg dengang efterlyste i udvalget.

Endvidere skabes der klar lovhjemmel for, at den tid, en domfældt har været ind-

lagt til mentalundersøgelse, kan fradrages i straffetiden ligesom varetægtsfængsel.

Jeg takker den højtærede justitsminister for begge lovforslag og giver på mit partis vegne tilsagn om velvillig behandling; et kort udvalgsarbejde vil nok være hensigtsmæssigt.

Thisted Knudsen: Man kan undre sig over, at ingen før er kommet på den tanke at foreslå de foranstaltninger, der er tale om i det foreliggende forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. Det kan jo ikke bestrides, at man en gang imellem får det indtryk, at der er knyttet meget spindelvæv og megen tom formalisme til retsplejeloven. Jeg opfatter dette lovforslag som et forsøg på en forenkling og en rationalisering på dette område i det omfang, det nu engang er muligt, uden at det går ud over den enkelte borgers stilling over for politiet og over for domsmagten. Vi er ikke helt sikre på, at justitsministeren på alle områder har truffet det helt rigtige, men jeg forstår på det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, at der bliver lejlighed til udvalgsbehandling, og her vil man kunne drøfte en lang række af de problemer, som vi mener er knyttet til dette lovforslag.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen gjorde nogle bemærkninger om det i lovforslaget omtalte vederlag til domsmænd og nævninger, og jeg forstod på det ærede medlem, at han ikke var helt sikker på, at det foreslåede beløb var det helt rigtige. Jeg opfatter det nu sådan, at det at være nævning eller domsmand er et borgerligt ombud, som alle må gå ind under, men jeg vil meget gerne erkende, at vi i de senere år har oplevet nogle straffesager, der har taget umådelig lang tid, og det er muligt, at der skal gores en undtagelse for sådanne sager; men på den anden side mener jeg, at for enkelte dage er det vederlag, som justitsministeren har foreslået, ikke helt ved siden af.

Jeg har med tilfredshed noteret bestemmelsen om yderligere forkyndelse gennem postvæsenet. Jeg opfatter forslaget sådan, at man i det omfang, hvori det er muligt, bør benytte denne fremgangsmåde. Det kan ikke bestrides, at det mangfoldige gange irriterer, når man ser, at en politibe-

[Thisted Knudsen.]

tjent kommer kørende i en stor bil for at foretage en forkyndelse i en banal bagatelsag. Dette forhold vil ophøre; det mener jeg er et fremskridt, og det kan jeg altså takke justitsministeren for. Om det vil være muligt at gå videre ad denne vej, vil vi i hvert fald gerne se lidt på i udvalget.

Hvad angår bestemmelserne om personundersøgelser, har jeg ikke nogen særlige bemærkninger at gøre. Jeg mener, erfaringerne har vist, at de er nødvendige og påkrævede for at skabe et så solidt billede af det pågældende forhold, som det nu engang er menneskeligt muligt. Hvis den sigtede modsætter sig en sådan undersøgelse, er det rettens afgørelse, der er bestemmende. Jeg er ikke helt klar over lovforslagets rækkevidde, når der står:

„Såfremt sigtede ikke samtykker i, at der søges tilvejebragt oplysninger om hans personlige forhold ved henvendelse til hans pårørende eller andre privatpersoner, kan dette kun ske, hvis retten finder det af væsentlig betydning for sagens afgørelse og ved kendelse træffer bestemmelse herom.“

At man spørger de pårørende, det er lige til, men hvor langt man egentlig bør gå med privatpersoner, og hvem der egentlig skønner, er jeg ikke helt klar over. Jeg går også ud fra, at vi i udvalget kan drøfte dette nærmere, således at det bliver helt klart, hvem man egentlig har ret til at henvende sig til i et for den pågældende så alvorligt forhold, som der her er tale om.

Også bestemmelserne om bødeforlæg kan vi tiltræde. Færdselssager, som der bliver flere og flere af, kræver jo meget ofte bøder, og jeg synes, alle bestræbelser bør gå ud på, at disse sager behandles med så lidt papir som muligt. Mange af disse sager drejer sig kun om bagateller, og jo hurtigere, jo enklere man kan afgøre dem, des bedre. Efter lovforslaget forstår jeg den højtærede minister således, at man i virkeligheden tilstræber at komme så langt som muligt på dette område. Man sætter loft ved en bøde på 300 kr. For motorsagernes vedkommende er jeg ikke utilbøjelig til at mene, at man uden at gå nogen berettiget interesse for nær kunne sætte dette beløb op. Det kan ikke være afgørende for den pågældende, når han selv skal erkende sin skyld og man

normalt ved, at domstolene ikke går videre med bøderne end anklagemyndigheden. Jeg vil altså henstille, at man under udvalgsbehandlingen også ser lidt nærmere på dette forhold.

For så vidt angår reglerne om mentalundersøgelser, navnlig bestemmelsen om, at retten nu skal kunne tvangsindlægge den pågældende på en anstalt til mentalundersøgelse, ved jeg ikke, hvor meget eller hvor lidt det betyder i praksis, at man stryger den begrænsning, der dog har været i, at der skulle foreligge lægelige grunde. For den almindelige retsbevidsthed er der nu noget mere trygt ved, at der, når man foretager et så betydeligt indgreb, som der her er tale om, også foreligger lægelige grunde. Også dette forhold ønsker vi nærmere at drøfte i udvalget.

De øvrige bestemmelser i de to lovforslag giver ikke mit parti anledning til yderligere bemærkninger; jeg kan tilsige velvillig behandling af begge forslag. Jeg kan tilføje en tak til den højtærede justitsminister, fordi lovforslagene er blevet fremsat. De er udtryk for, at man ønsker at skaffe formalismen af vejen så hurtigt og så godt som overhovedet muligt.

Thestrup: De fremsatte lovforslag om ændringer i retsplejeloven og straffeloven indeholder jo en række punkter. Der er for det første spørgsmålet om personundersøgelser i straffesager, for det andet om en forhøjelse af nævningers og domsmænds vederlag, for det tredje om anvendelsen af postforkyndelser i straffesager i et vist omfang, for det fjerde forslag om ændringer i reglerne om bødeforlæg, for det femte ændringer i ankereglerne og endelig for det sjette — i ændringerne til straffeloven — en regel om, at personer, der har bopæl i et andet nordisk land, men som opholder sig her, undergives dansk straffemyndighed i samme omfang som danske statsborgere.

Af forslagene kan jeg give tilslutning til de tre sidstnævnte, fjerde, femte og sjette punkt, uden bemærkninger af nogen art, idet jeg helt og fuldt kan tilslutte mig den højtærede ministers bemærkninger til lovforslagene og i fremsættelsestalen.

Vedrørende det tredje punkt, om anvendelse af postforkyndelse i straffesager i et bestemt omfang, vil jeg gerne have lov at

[Thestrup.]

bemærke et par ting. Således som postforkyndelsen er ordnet nu efter retsplejelovens § 163 a-d, er det mit indtryk, at den af adskillige, bl. a. fra sagførernes side, betragtes som temmelig besværlig, og jeg vil gerne spørge ministeren: kunne der ske noget ved, at denne forkyndelse skete ganske almindeligt ved at fremsende et anbefalet brev til den pågældende, hvorefter man betragtede brevet som kommet ud til den pågældende, medmindre der blev ført bevis for, at det ikke var sket?

Dernæst vil jeg gerne fremhæve en anden ting. Efter lovforslaget bliver stævningssmandsinstitutionen jo ved at bestå. Jeg forstår det sådan, at det er meningen at indskrænke forkyndelse ved politiet. Jeg mener at have hørt, at man ikke er særlig glad for, at politiet foretager disse forkyndelser, og jeg kan meget vel se noget særdeles rimeligt i, at man vil bort herfra. I de tilfælde, hvor forkyndelse ikke kan ske gennem postbesørgelse, vil man nu søge den foretaget ved stævningssmand, og det vil altså sige, at man vil opretholde stævningssmandsinstitutionen. For mig at se er stævningssmandsinstitutionen forældet. Det er en for stor byrde, synes jeg, at pålægge folk at skulle drage ud og foretage forkyndelser, og det er navnlig en for stor byrde, når man ser på det overordentlig ringe vederlag, stævningssmændene får derfor.

Jeg kan sige, at jeg i min retskreds har haft en række kedelige erfaringer med hensyn til stævningssmændene, ikke i retning af, at de ikke har gjort det så godt, som de kunne, men i retning af, at de folk, der bliver udtaget til hvervet, er ganske forfærdelig kedede af det og på enhver måde søger at undgå at blive stævningssmand. Jeg kan i hvert fald ikke se andet, end at hvis vi skal beholde stævningssmandsinstitutionen, er det ganske nødvendigt, at vi forhøjer vederlaget til stævningssmændene, så at hvervet ikke bliver en alt for stor byrde for dem.

I øvrigt kan jeg give tilslutning til dette punkt. Jeg betragter det foreslåede — jeg kan her ganske slutte mig til, hvad det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde — som en forbedring og en forenkling i forhold til den ordening, vi har nu.

Punkt to, spørgsmålet om forhøjelse af

nævninge- og domsmandsverlaget, kan jeg også give tilslutning til, og jeg kan slutte mig til de bemærkninger, som ministeren har gjort herom dels i sin fremsættelsestale, dels i bemærkningerne til lovforslaget. Men jeg vil gerne her rejse det samme spørgsmål, som det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen rejste: ville det ikke være rimeligt også at forhøje vidnegebyrerne? Vel kan måske ikke helt de samme grunde fremføres for at forhøje vidnegebyrerne, som den højtærede minister har fremført for at forhøje gebyrerne til domsmænd og nævninger, men der foreligger dog, synes jeg, noget lignende grunde her. Jeg synes, det er temmelig urimeligt, at folk skal have betydelige tab ved at møde som vidner. Jeg er helt klar over, at de, der sidder med de store indtægter, naturligvis ikke kan få ækvivalens for det, de eventuelt kommer til at tabe, ved et vidnegebyr, men vi kan sørge for, at folk med jævne indtægter — jeg tænker navnlig på folk med en dagløn — får sådanne vidnegebyrer, at de bliver dækket og ikke lider noget direkte tab ved at skulle møde som vidner.

Hvad angår personundersøgelser i straffesager, kan jeg også tilslutte mig det, der er foreslået. Jeg er i det hele og store enig med ministeren i de betragtninger, ministeren har gjort gældende i fremsættelsestalen og i bemærkningerne. Jeg synes også, at den undersøgelse, der er foretaget af kommissionen vedrørende de retspsykologiske undersøgelser i straffesager, og de resultater, man er kommet til, er særdeles vejledende for os og i og for sig er udmærkede, men jeg har også her et par spørgsmål at stille.

Det har undertiden i flere retskredse været temmelig længe med at få foretaget mentalundersøgelser. Jeg vil gerne spørge ministeren: når der nu vil blive en hel del flere undersøgelser i fremtiden, vil det så ikke komme til at tage endnu længere tid? Er der ikke en vis fare for, at sagerne af den grund kan blive trukket endnu mere i langdrag, end de i hvert tilfælde nogle steder blev tidligere?

Jeg ved, at der har været nogle vanskeligheder — det er den anden ting, jeg gerne vil bemærke — i forbindelse med observationer af kriminelle på sindssygehospitaller. Spørgsmålet er også behandlet i kommis-

[Thestrup.]

sionsbetænkningen. Det drejer sig om, at visse kriminelle undertiden bliver indlagt til observation på de almindelige sindssygehospitaller, personer, som det ikke er så nemt at have med at gøre, og som er til betydeligt besvær både for de folk, der er ansat på sindssygehospitallerne, og vel også til en vis grad for de andre patienter. Jeg vil gerne spørge ministeren: er der truffet nogen beslutning om at afhjælpe dette forhold, eller tænker man sig at foretage noget i den anledning?

Jeg er som sagt tilhænger af de udvidede personundersøgelser i straffesager, men jeg kan ikke lade være med her at komme med et lille hjertesuk. Det er udmærket, at der sker undersøgelser, når den strafbare handling er begået, for at forhindre gentagelse, men kunne man ikke i hvert tilfælde på et enkelt område — det er sinkerne, jeg tænker på — forhindre eller i hvert tilfælde i højere grad end nu modvirke, at der kommer til at foreligge forbrydelser fra deres side? Det, jeg tænker på, er, om ikke en sinkeforsorg, hvor man så tidligt som muligt tog sig af sinkerne, hvilket vil sige, at det skulle ske allerede i skolen, kunne forhindre mange forbrydelser, som sker nu, fordi disse mennesker bringes i situationer, som de med deres svage forstand ikke er i stand til at klare. Jeg kunne tænke mig, at man herved ikke blot ville undgå, at mange forældre fik den sorg og skam, som de føler, det er for dem at se deres barn tiltalt og straffet, men jeg tror også, at vi, hvis vi kunne finde frem til den rigtige sinkeforsorg, kunne spare mange penge til politi, retsvæsen og fængselsvæsen.

Jeg ved vel, at det ikke er den højtærede justitsminister, jeg skal tale til i denne sag, men jeg ville spørge, om den højtærede justitsminister ikke kunne tænke sig at tale med sin kollega, den højtærede socialminister om sagen og drøfte, om ikke det ville være rimeligt, at vi tænkte over dette og måske undersøgte, om ikke vi på en forholdsvis nem og simpel måde kunne finde frem til en sådan sinkeforsorg.

Alt i alt kan jeg love mit partis velvillige medvirken til fremme af de foreliggende lovforslag. Jeg er helt klar over, at hvis de gennemføres, får vi nogle ændringer, der vil være til betydelig fordel for retsplejen.

Aage Fogh: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Lannung, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne anbefale de to foreliggende lovforslag.

Gøting: Jeg kan straks give tilsagn om velvillig behandling i udvalget af de to foreliggende lovforslag. Jeg kan ikke afvise, at der muligvis kan være enkeltheder, som vi må se nærmere på, dertil er jeg for lidt jurist; men jeg må samtidig erkende, at den omstændighed, at der er tale om at samle de spredte bestemmelser om personundersøgelser i et enkelt kapitel i retsplejeloven og give dem en tidssvarende udformning, virker tiltalende. Bestemmelsen i den foreslåede § 800 c kan jeg helt acceptere. Det forekommer mig, at man her på en heldig måde har ramt meget nær det rigtige.

Forslaget vedrørende forhøjelse af nævningers og domsmænds vederlag finder jeg ligeledes principielt rigtigt i sit grundsynspunkt, og forslaget om postforkyndelse betragter jeg ganske enkelt som en værdifuld rationalisering.

Jeg kan altså med disse få bemærkninger tilsige mit partis støtte til en velvillig udvalgsbehandling.

Fuglsang: Også jeg kan på mit partis vegne tiltræde de to lovforslag.

Hvad forslaget om ændringer i retsplejeloven angår, har den dér foreslåede forhøjelse af vederlaget til nævninger faktisk længe været tiltrængt, men jeg er helt enig med det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen i, at selv de nu foreslåede 40 kr. pr. dag og 20 kr. pr. nat for mange faktisk må siges at ligge i underkanten. Det drejer sig jo ikke alene om at spise ude og at skaffe sig natlogi, det drejer sig i mange tilfælde også om, at vedkommende mister sin arbejdsfortjeneste, og det kan ikke være rigtigt, at de, der kommer til at fungere som nævninger, skal sætte alt for mange penge til. Ligesom der af andre er stillet spørgsmål til ministeren om vidnegodtgørelse, vil jeg gøre det og spørge, om ministeren har tænkt på også at forhøje den.

Hvad de andre ændringer angår, kan jeg tiltræde dem. Nogle af dem er jo en følge af ændringer i andre love, og endvidere drejer det sig, forstår jeg, om en ajourføring, en forenkling og også en klargøring af det, som

[Fuglsang.]

findes, og i et vist omfang, f. eks. forslaget i punkt 7 om bødeforlæg, om en lovgennemførelse af noget, der i mange tilfælde har været praktiseret i forvejen.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for tilslutning til de to lovforslag. De enkelte spørgsmål, der er rejst, er jeg særdeles villig til at drøfte i udvalget.

Må jeg med hensyn til spørgsmålet om forhøjelse af vederlaget til domsmænd og nævninger sige, at jeg tror ikke, vi skal røre ved vederlaget på de 20 kr., men jeg vil være meget villig til at drøfte, om vi skulle sætte beløbet på de 40 kr. et stykke i vejret.

Med hensyn til vidnegodtgørelsen havde jeg i og for sig håbet at kunne komme med et forslag om forhøjelse i næste folketingsår, men forholdet er dette, at det udvalg, der arbejder med spørgsmålet, ikke kan ventes at være færdigt inden næste folketingsår. Derimod kunne vi vel overveje at anmode udvalget om at tage dette spørgsmål specielt frem og forsøge at nå frem til en indstilling vedrørende denne specielle sag.

Til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen vil jeg gerne sige, at vi kan meget vel i udvalget drøfte, om vi skal forhøje grænsen på de 300 kr. for bødeforlæg. Der kan anføres både noget for og noget imod, men vi kan i hvert fald snakke om det.

Det ærede medlem hr. Thestrup rejste det principielle spørgsmål om sinkerne. Det ærede medlem er jo klar over, at det ikke er et problem, der skal løses af justitsministeriet, men jeg vil meget gerne gøre min kollega, den højtærede socialminister, opmærksom på de tanker, det ærede medlem har gjort sig om sagen; jeg synes, det var meget rigtigt, hvad det ærede medlem fremførte.

Med hensyn til mentalundersøgelsernes varighed vil jeg understrege, at justitsministeriet meget nøje følger det arbejde, der gøres på dette område. Forholdet er jo det, at hvis det drejer sig om arrester, skal mentalundersøgelsens resultat foreligge inden 6 uger; drejer det sig om ikke-arrester, er tidsfristen 3 måneder, og hvis disse frister oversiddes, skal der ske indberetning til justitsministeriet. Vi følger det altså meget nøje.

De bemærkninger, det ærede medlem gjorde vedrørende stævningsmændene, fandt jeg meget interessante. Jeg tror, vi skal drøfte spørgsmålet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om folketingets ombudsmand.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2917, fremsættelsen i tidenden sp. 2755).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, er fraværende, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget, som jo alene går ud på at udskyde revisionen af ombudsmandsloven i et år, en udsættelse, der begrundes med, at en kommission undersøger det specielle spørgsmål om, hvorvidt kommunestyret kan komme ind under ombudsmandens kompetence. Der er altså al mulig grund til at gå med til denne udsættelse, og jeg skal anbefale den.

Vagn Bro: Vi har jo i ombudsmandsudvalget ved skrivelser af 4. december 1959 og 22. januar 1960 anmodet den højtærede justitsminister om at nedsætte et udvalg med den opgave nærmere at overveje og fremsætte forslag om, i hvilket omfang den kommunale forvaltning kan henføres under ombudsmandens virksomhed, og da vi jo kan gå ud fra, at en betænkning fra dette udvalg ikke kan blive færdig så betids, at der kan fremsættes et lovforslag herom i denne samling, kan vi gå med til den foreslåede udskydelse af revisionen.